

Faiq Ələkbərli
AMEA Fəlsəfə
Institutunun
aparıcı elmi işçisi,
dosent, fəlsəfə üzrə
fəlsəfə doktoru

II Yazı

Qürrətül-Eyn haqqında çox yüksək fikirdə olan Mirzə Kazım bəy hesab edirdi ki, onun İslam dini və şəriətlə bağlı yeni fikirləri Qacarlar cəmiyyətində birmənali qarşılanmamışdır. Kazım bəy yazır: "Qəzvində günbegün Qürrətül-Eynin Babi müridlərinin sayı artmış, nəhayət bu şəhərin məşhur müctəhidlərindən biri, Qürrətül-Eynin qohumu bütün vasitələrdən istifadə edərək onu bu 'küfr'dən ayırmaya çalışmış, lakin heç bir xeyri olmamışdı. Babi və onun 'küfr' təlimini İslamın bu qəzəblənmis başçısı açıq təqib etdiyindən buna öz həyatı ilə ödmüş oldu. Belə ki, müctəhid adəti üzrə dan yeri sökükərən məscidə gedərən üç babi tərəfdarı hücum edərək müctəhidini öldürmüsdürlər. İslama qadağan olunan bu dəhşətli hadisə bütün şəhərdə həyacan yaratmış, cinayətkarları tutulmuş və ölümə məhkum edilmişdir. Öldürüləni isə müqəddəs kimi qəbul etmişdir... Qürrətül-Eyn artıq Qəzvində qala bilmedi. O, öz semimi tərəfdarları ilə birlikdə yola çıxaraq Xorasana gelmiş, buradakı Babilərlə birləşmişdir" (Kazbim-bek M. İzbrannie proizvedenie. Bakı, Gim, 1985; 114-115).

Doğrudan da, babilərin, xüsusilə də Bəhaullahın yardımı ilə Tahirə Qəzvindəki ed dəstəkləndən azad olunaraq Tehrana yerləşdirilmiş, daha sonra Xorasana getmesi meqsədəyən hesab olunmuşdur. Tahirə Xorasana gedərən babilərin 1848-ci ilde Şahruda gerçekleşirdi. Bədəşt konfransında da iştirak etmişdir. O, bu konfransda qadın-kişi bərabərliyini, babilərin mal varlılarını bölüşməyi, namazla oruc tutmaqdə sərbəstliyi (hətta, tamamilə imtina etməyi), müctəhid ya da imamı təqliddən vaz keçməyi, xüsusi mülkiyyətin leğvinə və digər məssələləri irəli sürmüdü (Gəncalp Güntay. Babil və Tahirə Qurretuleyn. Bakı, 2013; 141-142).

Özəlliklə, o, qadınların azadlığı məsəlesi üzərində dayanır, qadınla kişiñin hüquqi, mənəvi cəhətdən bərabər olduğunu iddia edirdi. Tahirə təklif edirdi ki, qadınlar hicab örtməsinə, özü de çadradan imtina etmişdi. Bir sözü, Qürrətül-Eyn Seyid Məhəmməd Əlinin yolunun radikal davamçısı kimi iddia edirdi ki, İslam dini, xüsusilə də Quranın müdədələri artıq köhnədiyi üçün yeni din və onun kitabı vacib buyurmuşdur. Qürrətül-Eyn toplantıya üz tutaraq deyirdi: "Bizim günlərimiz aralıq dövrleridir. Bu gün bütün dini vacibatlar aradan qaldırılmışdır. Namaz, oruc və salavat ebsədir. Bab yeddi səltəneti fəth edən-

de və müxtəlif dinləri birləşdirəndə o yeni şəriət gətirəcək və öz Quranını icmaya təqdim edəcək. Onun əmr etdiyi hər bir mükələfiyyət yer üzünün insanları üçün məcburi olacaq. Ona görə özünüzü dəyərsiz şəyərlə yükləməyin" (Tahirə tarixdə. Şərq və Qərb tədqiqatçıları Qürrətül-Eyn haqqında. Bakı, "Elm və təhsil", 2016; 171).

Beləliklə, Tahirə İslam dinin öz missiyasını başa vurmasına birmənali şəkildə inanaraq yeni dinin, yeni bəbiliyin ortaya çıxmışının vaxtinin çatdığını bəyan etmişdir. O hesab edirdi ki, Seyid Məhəmməd Əli də yeni "peyğəmbər" kimi vaxtı keçmiş İslam dini və şəriətin yerinə, yeni bir "Quran" və şəriət gətirəcək. Şübhəsiz,

Böyük islahatçı Mirzə Tağıyan Qacarlıarda baş nazir vəzifəsindən uzaqlaşdırıldıqdan sonra onun yerini tutan sədr-əzəm Mirzə Ağa xan Nuri tanınmış din xadimləri Molla Mirzə Məhəmməd El-dermani və Hacı Molla Əli Keniye göstəriş verir ki, Qürrətül-Eynlə görüşərək dini inancını yoxlaşınlar və onun haqqında son höküm çıxarsınlar. Tahirə ilə onlar arasında ən azı səkkiz görüş keçirilir ki, sonunda mollalar ölüm fətvəsi qərarı çıxarırlar.

Bu o demək idi ki, Tahirə heç bir anlamda mollalarla və onların təmsil olunduğu radikal dini dün-yagörüşə razılışdır, üstəlik bu cür mühafizəkar təfəkkürü kökündən qəmçiləyirdi. Ona görə də,

aid olan bir şeiri poemasında iqtibas kimi vermişdir:

*Əgər biz səninla üz-üzə dur-saq, baxışım sənə tuş olsa
Sənə görə olan kədərimi sə-nə nöqtə-nöqtə söyləyəcəyəm
Ki sənin çöhrəni görüm, bir yüngüm meh kimi gəzim,*

*Ev-ev, qapı-qapı, ciğir-ciğir,
küçə-küçə*

*Sənin hicranından gözlərim-dən qanlı yaş axır
Çay-çay, dəniz-dəniz, çəş-mə-çəşmə, axın-axın.
Mənim kədərlə ürəyim sənin eşqini ruhuma toxuyur
Sap-sap, ilmə-ilmə, kələf-kə-ləf, hana-hana.*

Tahirə öz ürəyinə qayıtdı,

qızı, azərbaycanlı bir türkdür. Tehranda Nəsrəddin şahın əmirlə özünü diri-dir yandırmağa məhkum etdi. Ona "dinini tərk et, şah səni bağışlar", dedilər. Fəqət, o: "Bən deməm kim, sən səməndər ol da, ya pərvanə ol, Çünkü yanmaq niyyətindir, dönmə, dur, mərdənə ol!" beytini söyləyərək yandı" (Resulzade M.E. Azərbaycan kültür gelenegleri. Ankara, 1949; 23).

Türk aydını Süleyman Nazif isə yazdı ki, Tahirə Janna Darkan dan daha mötəbər, daha gerçek, daha görkəmli və daha böyük qəhrəmandır: "Həvvadan tutmuş doğulacaq son qız övladına qədər, hər bir kəs Qəzvindən olan bu gənc Türk qadınıni xatırlayarken

Azərbaycan xalqının ictimai-fəlsəfi fikrində maarifpərvər qadınlar

Qürrətül-Eynin İslam dininə və şəriətə qarşı radikallığı yalnız qeyribabılər deyil, babillərin əksəriyyəti terəfindən də birmənali qarşılanmamışdı. Bununla da babilər açıq şəkildə üç qrupa bölünmüşdür: 1) İslam dininden tamamilə üz döndərək, yeni dinin qəbul edilməsinin vaxtinin çatdığını iddia edən radikal babilər (Seyid Məhəmməd Əli, Qürrətül-Eyn), 2) İslam dinindən imtina etmək, ancaq yeni dini tətbiq edərək mötədilliklə bunu həyata keçirmək istəyen loyal babilər (Mirzə Hüseyn Əli Nuri, yəni Behaullah), 3) İslam dinindən, şəriətdən üz döndərmədən islahatçı yolunu tutmuş babilər (Quddusu)-Tahirə tarixdə. Şərq və Qərb tədqiqatçıları Qürrətül-Eyn haqqında. Bakı, "Elm və təhsil", 2016; 173-174).

Məhz Bədəşt konfransından sonra xüsüsilə də, radikal babilər Qacarların bir çox əyalətlərində əşyanlar qaldırdılar. Bu əşyanlar arasında Təbərsi, Mazandaran, Zəncan və digərlərini göstərə bilə-

19-cu əsr İngilis müütəfəkkiri Edvard Braun "İran ədəbiyyatı tarixindən" kitabında Qürrətül-Eynlə bağlı yazırı: "Qürrətül-Eyn kimi bir qadının meydana çıxmazı istənilən ölkədə və istənilən dövrdə nadir bir fenomenidir, lakin İran kimi bir ölkədə bunun olması qeyri-adı haldır – xeyr, demək olar, bir möcüzədir. Məftunedici gözəlliyi ilə bərabər, nadir intellektual qabiliyyəti, atəşli bəlağəti, qorxmaz sədaqəti, şərəflə şəhidliyi ilə o, öz həmvətənləri arasında bənzərsizliyi və ölümsüzlüyü ilə irəli çıxır..."

rik. 1850-ci ildə baş bab Seyid Məhəmməd Təbrizdə edam olunur, bu zaman həbs edilən Qürrətül-Eyn isə nəzəret altında idi. Nəsrəddin şah həbsxana şəraitində yaşadığı zaman Zərrintacla görülmüş, hətta ona evlilik teklif edərək, bu yolla ölüm fətvədən qurtulmasının mümkünlüünü irəli sürmüdü. Ancaq Tahirə xanım şahın evlilik teklifini redd etmiş və ölüm fətvəsinə boyun əymışdır. Məhəmməd İshak görə şah ona məktub yazmış ki, əgər babilikdən imtina etsə, şah onu öz hərəməne getirəcək. Deyilənə görə, o, şahın məktubunun arxasına aşağıdakı şeiri yazıb geri göndərmişdi:

*İsgəndərin cah-cələli sənin olsun,
Qələndərin isə vərdişi və yolu mənim
Əger o sənə xoşdursa, mən ondan imtina edirəm,
Bu isə, pis olsa da, mənə ki-faytdır.*

mollalar yenilikçi ruhlu və rasional baxışlı Qürrətül-Eynlə bacara bil-məyəcəklərini anlayıb onun haqqında ölüm fətvəsi verməkdən başqa çıxış yolu görmədilər. Nəhayət, 1852-ci il 15 sentyabr çərşənbə günü gəlir. O, üzünü cəlladalarına tutaraq deyir: "Siz məni istədinizdən qədər tez öldürə bilərsiniz, amma qadınların azadlığını saxlaya bilməyəcəksiniz". Onu Britaniya nümayəndəliyinin və Türkiyə səfirliyinin qarşısında, kifayət qədər böyük heyəti olan Elxani adlanan bağda işgəncələrlə edam edirlər. Cəlladlarına onun son sözü belə olmuşdu: "Siz məni nə qədər tez istəsəniz, öldürə bilərsiniz, amma qadınların azadlığını saxlaya bilməzsınız" (Tahirə tarixdə. Şərq və Qərb tədqiqatçıları Qürrətül-Eyn haqqında. Bakı, "Elm və təhsil", 2016; 36).

Filosof-səir Məhəmməd İqbal "Cavidname" əsərində Qürrətül-Eyni çox yüksək səviyyədə tərənnüm etmişdir. Onu Hellac Mənsurla eyniləşdirən İqbal Tahirəyə

səndən başqa birini görmədi, Səhife-səhifə, qat-qat, pərdə-pərdə, niqab-niqab.

Nigaran aşıqların şövqü və ehtirası ruhuma yeni həyəcan saldı

Köhnə müşkülər başənə qaldırdı

Ağlıma, ruhuma hückum salındı

Fikir dənizim bütünlükə tələtümə geldi

Sahillər firtinənən viran-viran oldu

(İqbal Məhəmməd. Cavidname. London, Allaen&Unwin, 1966; 93-96).

Azərbaycan Cümhuriyyətinin qurucusu, böyük filosof-mütəfəkkir, milli ideoloq Məhəmməd Əmin Rəsulzadə "Azərbaycan mədəniyyət ənənələri" əsərində Qürrətül-Eynlə bağlı yazırdı: "Dini hərəkata mənsub olan qəhrəman bir qadın var. Adı Qürrətül-Eyndir. Gözəlliyi və savadı ilə məşhur olan bu qadın Qəzvin qazısının

gözələri yaşaracaq və qürurla dola-caq. Ah! Təessüf, Qürrətül-Eyn!" (Nazif Süleyman. Nəsrəddin şah və babilər. İstanbul, Kanaat, 1923; 44-49). Nihal Atsız "Gənc qızlariga çağırı" məqaləsində yazırı: "Siz də adı Zərrintac olan qəzvinli Türk qızı kimi inanclarınız uğuruna, üzündə xoş gülümsəmə ilə atəşə doğru erkək bir bozqurd kimi yürüməyi bacarın" (Əhməd Dil-qəm. Fərqlilər. Bakı, TEAS Press Nəşriyyat Evi, 2018; 35-36).

19-cu əsr İngilis mütəfəkkiri Edvard Braun "İran ədəbiyyatı tarixindən" kitabında Qürrətül-Eynlə bağlı yazırı: "Qürrətül-Eyn kimi bir qadının meydana çıxmazı istənilən ölkədə və istənilən dövrdə nadir bir fenomenidir, lakin İran kimi bir ölkədə bunun olması qeyri-adı haldır – xeyr, demək olar, bir möcüzədir. Məftunedici gözəlliyi ilə bərabər, nadir intellektual qabiliyyəti, atəşli bəlağəti, qorxmaz sədaqəti, şərəflə şəhidliyi ilə o, öz həmvətənləri arasında bənzərsizliyi və ölümsüzlüyü ilə irəli çıxır..."

Cox güman ki, Qürrətül-Eyn edam edildikdən sonra bütün əsərləri bir araya toplanaraq məhv edilmiş, bununla da ondan günümüze çox az yaradıcılıq nümunələri qalmışdır. Ona görə də Tahirə Qürrətül-Eynin yaradıcılığı ilə bağlı əlimizdə geniş bilgilər yoxdur. Ona aid yalnız bir neçə əsirdən bəhs olunur ki, həmin şeirlərin qəti şəkildə Tahiraya aid olması da birmənali deyildir. Onun ictimai-siyasi fəaliyyəti və əlimizdə olan fikirləri bizi deməyə asas verir ki, ümumilikdə Qürrətül-Eyn dini məsələdə radikal islahatların aparılması tərəfdarı olmuşdur. Yəni o, mühafizəkar-ehkəmci fəlsəfi təfəkkürdən mütarraqı fəlsəfi təfəkkürə keçid məsələsində təkamül deyil, sıçrayış yolu tutmuş idi. Eyni zamanda, o, baş babçı Seyid Əli Məhəmməd Şirazının "Bayan" kitabını yazmaqdə əsil məqsədinin, ya da alt niyyətinin nədən ibarət olmasından asılı olmayaq bu məsələdə səmimi bir mücadilə vermişdir. Şübhəsiz, o, İsləm diniinə sonralar əlavə olunmuş xurafat və mövhumatın təqibində də haqlı idi.